

СЦЕНАРІЙ

„Свіча добра і вічної любові“, присвяченого 1020-річниці Хрещення Русі

Оформлення.

В фойє філармонії розташована виставка ікон студії „Нікош“ та майстрів декоративно-прикладного мистецтва та малюнків вихованців недільної школи.

До початку дії звучать мелодії духовного змісту.

Сцена святково прикрашена. На дальньому плані розташований баннер з зображенням Свято-Преображенського кафедрального Собору. По обидва боки – церкви епархії. В центрі – цифра „15“, виконана в техніці „золотого тиснення“. На авансцені – композиція з живих квітів.

Хід дії.

Звучать святкові дзвони.

В: Відкриймо двері у світи найдальші,
Безмежність кличе і торує шлях...
Хай устремління серця благо вістить
І дух здіймає кожного із нас!

1020 років тому Святий князь Володимир Великий заклав наріжний камінь у підмурок, на якому вже більше тисячі років не лише зводиться храм руського Православ'я але й росте, укріплюється національна самовідданість народу, рівно, як і його державність та самобутня культура.

Слов'яни отримали спасительну Православну віру, під глибоким впливом якої в усі наступні історичні періоди формувалася їх духовний і моральний потенціал.

В: Церква принесла у світ істину, яка розкрила очі на справжній сенс людського життя – життя за Законами Духу, а не за примхами „світу цього“.

В: Спасибі, Господи, за день, який минає –
Пливе у вечір човником легким –
За те, що є, чого немає,
За те, що сталося й треба жити з тим.

В: Хрещення Русі сприяло зросту народного самоусвідомлення і формуванню вітчизняної духовної культури. Це зробило Київську Русь одним із тодішніх центрів європейської цивілізації.
А українська пісня стала бажаною у всіх країнах світу.

(концертний номер)

В: О, Матір Світу, всіх світів найвища,

Убрана в сонце! Я – твоє дитя!
Хай твоє світло нас підніме вище,
Хай твоє золото проллється у буття!

Без оголошення Дж. Каччіні „Аве Марія“, В. Доницетті „Гранада“.

В: Чому у небі сонце ясно сяє?
– Бо Віру у святе і світле маю.
Це я все небо зорями засіяв!
Бо є у мене чарівна Надія.

(концертний номер)

В: Це я наміряв роси світанкові!
Бо повні груди дав Господь любові.
То й Україна – в серці, в пісні, в слові –
Від Віри та Надії і Любові.

В: Кружляють в небі синім журавлі,
Співає перепілка в стиглім житі.
Вслухаюсь я у ті її пісні
І хороше мені в цім краї жити!

В: Дай же нам, Боже, сонця краплиночку,
З дощика теплого – півсльозиночки,
З осені – смутку листочка журливого,
Доторку вуст кохання щасливого.
Дай же нам, Боже, до Тебе молитися,
Дай із собою і світом змиритися.
Дай нам зцілитися справжньою вірою
І не лукавити, кажучи „вірую“...

Без оголошення виконується „Молитва за Україну“.

В: Хай дух християнства повертає людину до Бога на небесах і до Божої справи на землі, яка стає предметом її служіння. Зі святом вас! Божої вам благодаті!

Без оголошення виконується „Многая літа“.

Матеріал використано з інтернет-джерела: <http://kmrb.org/storinka-metodysta/2013-10-06-17-42-41/55-storinka-bibliotekarya/bibliotechnomu-fakhivtsiu/261-stsenariji-masovikh-zakhodiv>